

¿Havem de rectificar?

I. I després, què?

Havem de rectificar la línia de conducta seguida a partir del 19 de juliol o hem de continuar en el mateix camí? Aquesta pregunta es formulen cada dia la major part dels comentaristes polítics i sindicals en observar que falla algun ressort, que quelcom no rutlla com cal, i que tot això pot reportar una minva de la nostra potència ofensiva i defensiva. Tema particularment grat a nosaltres i al qual hem dedicat alguns articles. No serà de més que tornem a insistir-hi.

Fins ara hi havia una tendència — i diem fins ara per quan sembla que hom vol rectificar-la, o quan menys hi ha un important sector dintre aquesta tendència, el que orienta Catalunya, l'òrgan nocturn de la C. N. T., que ho pretén — que trobava el motiu, la causa de la nostra lluita en les conquestes revolucionàries del proletariat, obtingudes amb posterioritat al 19 de juliol. El mòbil de la guerra era la revolució; defensar-la contra els atacs feixistes.

L'altra tendència era divergent: féiem la guerra per a mantenir la Constitució de la República i la política del Front Popular que havia provocat — per disconformitat i afany de domini — l'aixecament feixista.

Concretant, una tendència trobava la raó de la nostra lluita en la revolució, l'altra en la República democràtica. Aquests criteris divergents i oposats són els que han inspirat la nostra lluita i el que ha fet que aquesta no presentés mai un caràcter d'unitat ideològica, i ha estat la causa que a l'estranger no comptéssim, des dels primers moments, amb la simpatia que mereixia la nostra causa.

La realitat era que el feixisme s'havia aixecat contra la Constitució de la República, contra l'Estatut de Catalunya i contra el Govern del Front Popular que llavors regia els destins d'Espanya. Aquesta, repetim, era la realitat i lògicament nosaltres havíem de defensar allò que havia provocat la subversió militar i en defensar-ho provocàvem la il·legalitat del moviment feixista. La nostra posició davant les democràcies era prou clara; bastava dir-los-hi: els militars s'han aixecat contra el Govern legalment constituït i contra la seva llei fonamental; les democràcies, a pesar de l'extensió que el moviment feixista pogués prendre havien de prestar tot el suport al que era el legítim govern.

No fou aquesta la nostra actitud real — el Govern prou procurà donar-li la interpretació legal, encara que sense resultat, per quan, havem d'ésser francs, no governava — sinó que enlloc de defensar les institucions atacades aprofitàrem el moment propici, a causa de l'affluïxament de tots els ressorts del poder que havia provocat l'aixecament de l'element armat de la República, per a fer la revolució. No volem analitzar si aquesta fou o no justa, si donava o no satisfacció a una gran o petita massa de la nació, únicament hem de dir que fou inoportuna. Sí, inoportuna, per quan debilità, a conseqüència dels trasbalsos i trasports que en tots els ordres produí, la resistència que podíem oposar a l'enemic. Que potser a un gran sector se li donà més ànim per a seguir la lluita? Potser sí, però en canvi foren ferits els interessos d'altres grans masses que posats a escullir entre els dos factors en lluita es quedaren amb la revolució per ésser ja coneguda i més pròxima, però que anaren a la lluita sense aquell entusiasme que ens ha de portar a la victòria.

En la nostra lluita, en tots els aspectes, ho havem afirmat repetidament, ens ha faltat una afirmació que unís tots els espanyols,

LORD HALIFAX A BERLÍN

Londres. — Els informes complementaris recollits als cercles ben informats permeten ara reconstruir exactament la sèrie d'esdeveniments que acabaren amb la sortida de lord Halifax cap a Berlín. Halifax rebé, a darrers d'octubre, una invitació per tal d'assistir a l'Exposició de caça de Berlín. En rebre-la, s'entrevistà amb mister Edén sobre l'oportunitat d'aprofitar la invitació per tal de celebrar converses amb els dirigents del Reich. Encara que mister Edén fou el primer consultat, sembla que fou Chamberlain que contestà afirmativament a la pregunta sobre el viatge a Berlín, a primers dies de novembre, però es volgueren assegurar que aquesta visita havia estat aprovada i revisada per Hitler.

Degut als esdeveniments diplomàtics que es produïren, la resposta es retardà alguns dies, ja que erlin i Londres no veien el viatge amb la mateixa perspectiva i aquesta dualitat de concepció perjudicava l'eficàcia d'aquest. Finalment arribà la resposta afirmativa de Berlín, en dimarts, a les nou de la nit.

Com es recordà el senyor Edén es trobava a Brusselles i encara que coneixia el projecte de la visita de lord Halifax a Berlín sembla que no fou immediatament informat de la resposta de Berlín o — potser — féu certes reserves sobre el projecte. En tot cas en la reunió setmanal que celebra el govern britànic el dimecres al matí, s'aprova el viatge de lord Halifax.

A la tarda d'aquest mateix dia dos periòdics de la nit anunciaren el viatge mentre el gabinet s'abstenia encara de confirmah — fins dijous — la notícia, aparentment fins haver rebut confirmació del propi mister Edén. El dissabte, però, sorgiren noves dificultats a conseqüència de la publicació pel periòdic "Evening Standard" d'informacions anunciant que els alemanys proposarien a Halifax una negociació preveient una treva en la discussió colonial durant deu anys a canvi de la "llibertat d'acció del Reich a Europa Central". En temps ordinari la informació del periòdic no hauria provocat cap indignació de Berlín, però la Wilhelmstrasse — probablement advertida pels cercles alemanys de Londres — cregué que la informació del "Evening Standard" havia estat inspirada per lements del Foreign Office, hostil al viatge de lord Halifax i desitjosos de torpedinar el viatge, la qual cosa no era el cas i, en vista que s'ha sabut posteriorment que la informació del periòdic era inspirada pels cercles italians de Londres, temerosos de l'evolució de la diplomàcia anglesa i disposats a evitar que els anglesos cedissin en allò referent a Europa Central per tal d'evitar la discussió de les reivindicacions colonials.

El servei de premsa nazi féu publicar un article extraordinàriament agressiu contra la premsa britànica. Les converses diplomàtiques entre Londres i Berlín permetren aclarir totalment les coses i els alemanys declararen una vegada més que estaven disposats a rebre lord Halifax. Mentrestant i especialment per a esvair certes dificultats que l'abast de la vista havien provocat en el si del govern, el Foreign Office rebia instruccions de preparar un memorandum destinat solament a lord Halifax sobre les principals qüestions que havia d'aclarir a Berlín.

aquesta havia d'ésser la defensa de la República Democràtica, no ho comprendrem així de bon principi i per això ens unírem sota una negació: l'antifeixisme. No ho significava res. Per quan sempre, cabia el dubte: I després què?

HALIFAX ARRIBA A BERLÍN I SURT CAP A BERCHTESGADEN

Berlín. — A tres quarts de nou ha arribat lord Halifax, procedent de París per l'express del Nord. En baixar del tren ha estat saludat per Sir Neville Henderson, ambaixador d'Anglaterra, i un secretari d'ambaixada. Von Bülow-Schwante, cap de protocol de la Wilhelmstrasse, donà la benvinguda en nom del Govern del Reich. A l'estació hi havia alguns periodistes i forces de policia. A la sortida de l'estació s'han dirigit immediatament a l'Ambaixada anglesa.

Al migdia ha sortit de l'ambaixada del seu país, acompanyat de l'ambaixador, i ha tornat a les tres menys deu minuts. Han dinat amb von Neurath.

Al cap de vint minuts, lord Halifax i l'ambaixador han tornat a sortir en automòbil.

Brinar res dels moviments del lord President del Consell britànic, puix que la reserva que s'observa a l'ambaixada anglesa és impenetrable.

Els periodistes no han pogut esbaixada anglesa és impenetrable. Sembla que es fa tot el possible per envoltar de "gran misteri" el viatge de lord Halifax.

Lord Halifax pot dir-se que ha

acabat avui el seu programa a la capital, després d'una detinguda visita que ha fet aquesta tarda a l'Exposició de Caça.

Invitat per Hitler, lord Halifax sortirà demà al matí cap a Berchtesgaden, acompanyat de von Neurath.

L'estada de lord Halifax a la residència del canceller durarà fins el divendres a la tarda. Aleshores emprendre el retorn a Berlín, on arribarà el mateix divendres a la nit.

Aquest vespre, lord Halifax ha sopat en la intimitat, amb l'ambaixador anglès.

La premsa comenta la versió que es dona a Anglaterra del viatge de lord Halifax, segons la qual aquest només porta una missió informativa.

La "Deutsche Allgemeine Zeitung" es pregunta si això significa que lord Halifax ve a sondejar la política de la Wilhelmstrasse, i diu que en tal cas "no vindrà a descobrir cap misteri".

"La política exterior del Reich — diu l'esmentat diari — ha estat tot el contrari d'una diplomàcia secreta; és clara i lògica. Si hi ha quelcom a sondejar, és la política exterior de la Gran Bretanya, i aquest sondeig sí que ens sembla necessari."

Algun dia farem la unitat!

Aquests dies la premsa confederal ha iniciat una polèmica amb la premsa comunista a l'entorn d'unes frases pronunciades per Del Barrio al III Congrés de la U. G. T. a Catalunya i en les quals s'al·ludia als ferms desigs d'unitat de la classe treballadora i als treballs efectuats per tal que aquesta unitat fos assolida.

Fa temps que "Solidaridad Obrera", "Catalunya", "Tribuna", "Las Noticias" i "La Rambla" no parlen en els seus editorials d'altra cosa que de la unitat entre les dues centrals sindicals, però a pesar de la simplicitat aparent del concepte, encara no s'han pogut posar d'acord sobre els punts que aquesta unitat d'acció ha d'abastar.

I sobre els diversos conceptes que mereix la unitat segons llur diversa posició els diaris confederals i els comunistes han establert un torneig verbal i en el qual hom no sap que admirar més: si la constància en parlar d'aquest tema o la facilitat d'expressió de què gaudeixen, puix a pesar del temps transcorregut, encara troben arguments nous i exemples llampants i lèxic abundant per tal de convèncer de la necessitat d'establir la unitat.

Mil vegades, després de setmanes de girar entorn del mateix tema, han proposat: i si enlloc de parlar de la unitat la fèssim? I llavors no sé pas que ha passat, si el que ha formulat la proposta ha estat un periòdic confederal immediatament ha saltat un comunista que amb gran acopi d'arguments, tots ells convincents, ha escrit un llarg article en el qual demostrava que abans de fer la unitat — que, naturalment!, era el seu desig — primer calia escatir tal o qual altre punt bàsic per a arribar a una entesa cordial i duradora; següentment ha contestat el periòdic confederal rebatint els arguments i emprant-ne de nous per tal de demostrar com el contraproposant anava errat; i ja la tornem a tenir armada, que si la unitat ha d'ésser així o allò o el de més enllà, fins que la troca ha estat tant embullada que un dels òrgans comunistes ha tingut de formular la pregunta de costum: i si fèssim la unitat sense parlar-ne? Contesta dels confederals, rèplica dels comunistes i així hem anat passant mesos i mesos i els que passarem, no és veritat camarades comunistes?, no és veritat companys confederals?

Jo crec que algun dia — anys a venir i quan tots tinguem barba blanca — s'arribarà a la unitat. No faltava més! Però si els periò-

dics confederals i els comunistes no poguessin parlar d'aquest tema que cada dia els omple algunes columnes dels respectius diaris, com ho farien per a embrutar tant paper com disposen?

Aquesta és la realitat contra la qual s'estabellen els millors propòsits. A més els periodistes encarregats d'aquella secció l'han convertit en una art difícilment suapeable. Sense pecar d'exagerats els podríem qualificar de tècnics o quan menys professionals de la unitat. Qui, en aquesta matèria, tan simple en aparença, els hi pot passar la mà per la cara? Ells coneixen tot el que pot atemptar contra la unitat, tot el que s'hi oposa, quins són els factors ocults que la impideixen, les diverses formes d'arribar a la unitat, i els mitjans perquè aquesta sigui feta amb bases fermes i indestructibles. En fi, no crec que hi hagi teoria al món que hagi estat tant analitzada, sembla que res resti a dir sobre la matèria, però si avui agafeu qualsevol periòdic confederal, o comunista hi llegireu alguna nova faceta que fins ara us era desconeguda.

Davant aquests teòrics de la unitat hom no té més remei que treure's el barret o la gorra amb senyal de respecte.

Jo no sols els respecto sinó que també els admiro en grau superlatiu.

RAMSES

Aquest número ha passat per la censura

Cops de fuet

Gairebé sempre el més prudent és el que més calla. A pesar que tingui raó. L'imprudent, sobretot quan la raó no l'acompanya, és el que més crida i avalota.

Havem sofert una forta tongada de xerramequeries, de crits i escàndols. A més estridència en el gest i en l'actitud, menys raó en el motiu.

S'ha cregut, equivocadament o no — els nostres dubtes tenim —, que la justificació de totes les posicions, per més estrambòtiques i absurdes que hagin estat, es recolzava únicament en la força dels pulmons per a poder en moment determinat aixecar el crit al cel.

En tots els ordres de la vida ho hem experimentat. Hi ha qui creu que per a ésser escoltat ha d'escridassar fins a esgargamellar-se.

Ho hem vist en la "nova" oratòria que ens ha nascut al calor de la revolució.

Ho hem comprovat en mantes actituds teatrals dels traidors feixistes. Un exemple, entre molts, aquestes converses diàries del bolg Queipo de Llano.

I igualment, aquesta duresa en el llenguatge, ha influït en la política exterior de la majoria dels estats totalitaris, que només s'han sabut expressar amenaçant i eridant.

La prudència ha d'anar cedint poc a poc el seu lloc a actituds i posicions agressives. La violència en el llenguatge s'encomana i quan hom hi està subjecte amb massa freqüència forçosament ve dia que ha de reaccionar i davant tanta cruïra en l'exposició ha d'emprar igualment la forma violenta.

Contra la violència no serveix altra cosa que la mateixa violència. La raó, el convenciment, els bons modals, l'educació i les altres convencions per a comportar-se en societat, no serviran per altra cosa que per a exasperar encara més el contrari.

Una altra arma, igualment nociua, emprada en l'actualitat és la hipocresia. Que hom combina amb l'amença i la falsedat i en alguns casos, pocs, excepcionals, àdhuc amb l'afalac.

Aparentment la xerramequeria hauria d'estar renyida amb la hipocresia. El que xerra molt, el que massa escridassa, arriba un moment que no pot tenir control de la seva paraula i per tant ha de descobrir les seves intimitats. Això seria veritat si en realitat la mateixa forma d'expressió no obeís a un pla metòdic, que arranca de la seva mateixa hipocresia.

Els flemàtics anglesos i els hàbils i sorneguers francesos sabran sortejar, sense perill de naufragi, aquests esculls?

Es la pregunta que es formulen ansiosament totes les democràcies del món.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Comarcal del Tarragonès

Per la present es convoca a tots els delegats de la Comarcal del Tarragonès a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 21 del corrent, al local de Centre d'E. R. C. Francesc Pi i Margall, a les deu hores del matí, per tal de tractar del següent ordre del dia:

Ple de la Federació d'E.R.C. de les Comarques Tarragonines.

Tarragona, 16 de novembre del 1937.

El president,
J. SAGALA

Espigolant

"La Humanitat" explica com entén la República democràtica, en un editorial rèplica a un publicat a "Catalunya" i en el qual s'afirma que la C. N. T. lluita per una reversa conllupinió... pública democràtica, tot fent diverses consideracions, que el periòdic esquerrà recull:

"En el peisament els Constitucionals del 1931 arribaren al màxim. Les Corts Constituents, eren representatives dels sectors més avançats del poble. En elles a penes hi tenien representació els elements de dreta, i arribaren fins en els semblà possible en aquest terreny. No ha fallat la Constitució, sinó l'execució de la Constitució. Nosaltres entenem que amb aquella Constitució es pot regir Espanya d'una manera que realment de nom de fet visquem dintre una República de treballadors.

Si ens equivoquem; si per aquest fi hi ha algun article o algun capítol de la Constitució que hagi d'ésser esmenat, que s'indiqui clarament quin és l'article de la Constitució que hagi d'ésser esmenat, i que es compti amb la nostra col·laboració per ajudar a esmenar-lo.

Però si és l'execució el que ha fallat, no entrem en discussions bizantines. Fem tots l'esforç de solidaritat, per sobre de partits i organitzacions, per a ajudar els homes més capacitats per a portar a terme aquesta execució veritablement popular i igualitària de la Constitució democràtica de la República espanyola."

"La Publicitat" parla de la lliçó dels combatents la qual havem de recollir:

"Hem de saber recollir aquesta lliçó, fer-nos dignes d'aquest exemple magnífic. A la reraguarda, el front del treball garanteix la resistència del front de batalla. Uns combatents no han de desdir dels altres. Hem de bandejar, somrients amb el nostre optimisme faonit i seré, les escames del derrotisme i les invencions absurdes i desmoralitzadores dels filofeixistes. Entre els deures que tenim vers els nostres germans que lluiten al front, tant o més que aquell que ara duu a terme una benemèrita iniciativa, que consisteix a salvar-los del fred de l'hivern, hi ha el de mantenir, dura i enterca, la moral de la nostra reraguarda, la nostra confiança total i absoluta en el triomf."

El "Diari de Catalunya" comenta el Congrés de la U. G. T. i el problema de la unitat sindical:

"Ens trobem, doncs, que elements ben destacats de la U. G. T. i de la C. N. T. es mostren partidaris de la unitat sindical, i la deïensen amb energia i entusiasme. La idea és acceptada per una immensa multitud de cadascuna de les dues organitzacions. L'opinió política del país la propugna amb preferència a tota altra solució de caràcter obrerista. I, amb tot, la unitat no es fa, els interessos dels treballadors se'n ressenten i la lluita contra el feixisme en surt afeblida.

I és clar, es fa un xic difícil, davant de tot el que deixem dit, de trobar un argument que expliqui el per què la unitat no ha estat ja feta.

Nosaltres ens atrevim a cercar-ne una d'explicació. Pensem que si les sindicals deixessin d'ésser, com fins ara han estat, organitzacions al servei de partits polítics, i actuessin pel seu compte sense tuteles de cap mena, potser es superarien dificultats i s'arribaria més ràpidament a l'acció conjunta que tanta gent anhela."

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfon 1783
VISITA DE 10 A 12

NOTES INFORMATIVES

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

BAN

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, d'acord amb les atribucions que li són conferides pel Decret del Govern de la Generalitat, del 9 de juny del 1937 ("Diari Oficial" del dia 13), i a l'objecte d'evitar el major nombre possible de víctimes en casos de bombardeig,

HA DISPOSAT:

Primer. — Tots els ciutadans han de col·laborar amb aquesta Junta i atendre's a les consignes i disposicions que s'esmenten en el present Ban. Les infraccions i el seu incompliment seran rigorosament sancionades.

Segon. — Senyals d'alarma. Els avisos per a donar compte a la població civil de tota eventualitat de bombardeig seran transmesos per mitjà de sirenes. El perill serà anunciat per un toc de sirena de durada indefinida.

A fi d'instruir la població civil sobre les mesures obligades a prendre, es dicten les següents disposicions, que cal obeir quan el senyal es produeixi.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

a) Veinat. Seran apagats tots els llums exteriors (botigues, aparadors, etc.) i els de totes les estances que tinguin obertures a l'exterior (balcons, finestres, escales, entrades, etc.)

Es tancaran els passos principals de les conduccions d'aigua, gas i electricitat.

Es prepararan les corresponents carretes anti-gas.

Immediatament després de prendre aquestes mesures, es dirigirà tothom, sense precipitacions i amb ordre, als refugis o abrics, prèviament indicats.

Els porters dels immobles (i, on no n'hi hagi, el delegat corresponent), procediran a obrir les portes del carrer.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8. Tel. 1487

b) Transeünts. Els ciutadans que es trobessin a la via pública s'acolliran als refugis més propers al lloc on siguin. Si estiguessin en una zona bombardejada i els fos necessari travessar un carrer per a resguardar-se, cal que tinguin present que és preferible estirar-se a terra en posició bocaterrosa i mantenir-se el més adherit possible contra el sòl, per tal de reduir al mínim el relleu.

c) Vehicles. Immediatament que es faci sentir l'avis d'alarma, cotxes i tramvies apagaran els seus llums i s'estacionaran.

Els cotxes es deixaran situats amb ordre, junt a la vorera, ben frenat i amb la direcció que els pertorqui.

Es important d'obeir aquesta mesura, ja que el seu incompliment pot donar lloc a accidents als agents de l'autoritat, als de Sanitat i als de la Junta de Defensa Passiva, que en cas de bombardeig circulin en cotxe en compliment de llur deure.

d) Cal conservar la calma. S'ha d'evitar a tota costa el pànic col·lectiu. Els ciutadans han de tenir present que amb serenitat i compliment les disposicions de la Junta de Defensa Passiva de Catalunya, el nombre de víctimes d'un bombardeig pot ésser reduït al mínim.

Tercer. — Tots els veïns d'una localitat, barriada o illa de cases, sabran ja d'antuvi el refugi o soterrani habilitat com a tal, on han-

ran de resguardar-se en cas d'alarma.

Quart. — Senyal de normalització. (Desaparició del perill).

Tres tocs de sirena d'un minut de durada, amb un interval entre cada un.

En oir aquest senyal de final d'alarma, els ciutadans, prèvia l'autorització del responsable del refugi o abric, podran sortir-ne i reprendre llurs quefers o retornar a llurs domicilis.

SANTAELLA

Joies - Relotges

Compostures garantitzades

Unió, 3

El veinat reprendrà la seva vida normal, i amb excepció de les persones que per la seva missió hagin d'anar als llocs sinistrats, s'abstindran en absolut de freqüentar aquests paratges, amb el fi que les brigades corresponents prestin els seus serveis perfectament organitzats i sense cap entorpidiment. L'afluència de persones sense cap missió especial, només dona origen a retardar i entorpir els serveis de salvament.

Cinquè. — Els agents de l'autoritat seran els encarregats de fer complir d'una manera estricta aquestes disposicions.

Sisè. — Les Juntes de Defensa Passiva de Vegueria i Locals, dictaran, d'acord amb la Junta de Defensa Passiva de Catalunya, totes les ampliacions d'aquestes instruccions que creguin oportunes en cada cas especial que pugui presentar-se.

Barcelona, 1 octubre del 1937. — La Junta de Defensa Passiva de Catalunya.

LA GOSETANIA

Efectes militars i articles

per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2
TARRAGONA

AGUPACIO DE JURATS MIXTOS DEL TREBALL DE TARRAGONA

Hom fa avinent als establiments anexas al Jurat Mixt del Comerç en general (a la menuda) i al Jurat Mixt de l'Alimentació, passin arreplegar el cartell del nou horari de treball, aprovat últimament. La qual cosa es complimentar els acords dels Jurats Mixtos anomenats.

El president, Josep Pascual i Rosell.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 — Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Aranyà, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

DIMISSIO DEL CARREC

Ha presentat la dimissió del seu càrrec al senyor ministre de la Governació del Govern de la República i al conseller de Governació de la Generalitat, el delegat d'Ordre Públic de les Comarques Tarragonines, company Joan Rodríguez i Papaseit.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Viola Flores Alonso.

Andreu d'Haro Carmona.

Defuncions

Jaume Nogués Muntané, Casa dels Vells, de 77 anys.

Matrimonis

Francesca Català Llovera amb Rosa Ciutat Gasset.

De tot arreu

Comunicat oficial

Exèrcit de Terra

EST. — L'artilleria pròpia ha batut, a l'Ait Aragó, les posicions de Casa Batanero i Ermita de San Pedro. L'enemiga ha disparat sobre les cotes 900 i 050, i Tosal de las Cañas, Suelta Alta i Puigladron (sector de Leciñena).

EXTREMADURA. — Ha estat dispersada amb baixes, per foc de metralladora, una patrulla enemiga que realitzava una incursió davant la cota 680 (sector de Toledo).

Patrulles pròpies han realitzat una descoberta a l'avantguarda de les nostres posicions de Cerro Mulba (sector de Pozoblanco) i han agafat material de guerra enemig.

LEVANT. — S'ha hostilitzat l'enemig a Cerro de Santa Bàrbara, quilòmetre 3 de la carretera d'Alcanyis-Terol, eres de Concu i altres llocs. Canoneig sobre les comunicacions Terol-Saragossa i objectius militars de Cella (sector Baños).

CENTRE I ANDALUSIA. — Sense notícies d'interès.

Andreu J. Capdevila
FUNERARIAJ. Nogués, 22. Telèfon, 1440
TARRAGONA

Mal temps - En les runes d'un edifici volat han estat trobats més de 200 cadàvers d'enemics

Madrid. — En les darreres vint-i-quatre hores s'ha tornat a girar mal temps, la qual cosa ha contribuït a que continuï la normalitat als fronts propers a la capital de la República. Durant la nit última hi hagué únicament activitat artilleria per la nostra part sobre certes concentracions observades.

Al sector de Carabanchel, aprofitant la tranquil·litat que proporciona el mal temps, han continuat els treballs de desenrunament del cinema "Ideal", volat pels nostres dinamiters fa uns quants mesos. D'entre les restes de l'edifici s'han extret fins ara més de dos-cents cadàvers, en alguns dels quals s'han trobat cartes i documents de cert interès. Un dels cadàvers pertanyia a un oficial de la Mehalla, i un altre al d'un comandant de la guàrdia civil.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL ROU, 2

Els Infants refugiats a Anglaterra no han d'ésser lliurats als facciosos

...diaen els nens madrilenys

Madrid. — El Comitè Salut i Cultura ha cursat els següents telegrames:

"Ministro Estado. — Barcelona. — Salut i Cultura. La sociedad de niños excursionistas de Madrid ruega a V. E. proteste energicamente ante el embajador de Inglaterra por el traslado de los niños españoles a Bilbao para someterlos a la tiranía de los invasores."

"Presidente Consejo Ministros. — Barcelona. — En nombre de Salud y Cultura, sociedad de niños excursionistas de la Casa del Pueblo, protesta contra que sean trasladados a Bilbao los niños que se encontraban evacuados en Inglaterra. Celebraremos una manifestación Madrid por considerar inhumana la medida del Gobierno inglés, al entregar a las autoridades facciosas a éstos, que hubieron de ser evacuados ante la barbarie de la aviación extranjera."

Ambdós telegrames són signats pel president.

Secció esportiva

BILLAR

Pròximament donarà començ el Campionat de Billar a carambola lliure, organitzat per la "Penya Carambola"

En els magnífics billars instal·lats al Saló Monumental s'estan fent els darrers preparatius per a començar el campionat a carambola lliure.

Aquest campionat està organitzat per la "Penya Carambola" d'aquesta localitat.

El nombre de premis que han fet ofrena destacats industrials són en gran número.

La inscripció quedarà tancada avui. En edicions properes donarem quelcom més.

FUTBOL

La F. I. F. A. no ha reconegut cap Federació facciosa

Contràriament a les notícies escampades, no és cert que l'organisme internacional màxim hagi reconegut cap Federació facciosa. Per tant, tampoc el partit anunciat com a internacional entre Portugal i l'Espanya rebel no tindrà categoria de tal.

Es clar que l'"ultra-imparcialitat" de la F. I. F. A. ha suspès el reconeixement adhuc de la Federació Espanyola autèntica i única, i que a més, tampoc no reconeix validesa als partits que poguessin concertar-se amb caire internacional per aquesta Federació. El que sembla és que ara la F. I. F. A. ha aixecat la suspensió provisionalment dictada de jugar contra equips de tot el territori espanyol-català.

CICLISME

Corredors peninsulars actuen a l'estranger

El Gran Premi de l'Armistici ha tingut lloc a Bezières en un recorregut de 140 quilòmetres, participant hi Barrendero i Figueres. La cursa va ésser guanyada pel francès Puglieri. Barrendero arribà en segon lloc, seguit de Milheres, Puy, Van Schendel, García i altres. Figueres, menys sortit, arribà en disset lloc.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel
TARRAGONA

Finalment Tatarescu ha reeixit a formar Govern

Bucarest. — El senyor Tatarescu ha aconseguit formar Govern. El nou Gabinet està integrat pels mateixos elements del Gabinet anterior, excepte Joan Bujol, nou ministre d'Estat i Agricultura, Manolescu Strunga i Ignescu Sisesti, respectivament.

Els nous ministres jugaran aquest vespre.

Tatarescu ha declarat a la premsa que el nou Govern havia arribat a un acord amb el grup nacional-democrata, que dirigeix Iorga, així com amb el Front Romanès de Vaida.

"En aquesta entesa —ha dit Tatarescu— cada partit resta en les seves posicions pròpies; cap no abandona cap punt del seu programa, perquè l'entesa no té més caràcter que exclusivament electoral."

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Sugrañes, impressor. — Tarragona